

РЕШЕНИЕ

№ 5208

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8476** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление в [населено място] 1000, район Т., [улица], ет. 6, представлявано от управителя Н. П. Я., чрез пълномощника адв. М. Д. Л. – Е., АК-П., със служебен адрес за получаване на призовки и съобщения: [улица], ет. 1, С. 1000, Адвокатско дружество Си Ем Ес К. М. Набаро О. ЛЛП - клон България / Д. У., срещу: Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

С жалбата се иска отмяна на решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на КЕВР в частта му по т. IX.2, с което се определя считано от 01.07.2019 г. актуализация на преференциална цена, без ДДС, на електрическата енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW, в размер на 294,45 лв./MWh и премия за тази цена в размер на 206,58 лв./MWh, без ДДС.

С жалбата са иска съдът да отмени като незаконосъобразно Решение Ц-17 в обжалваната част, както и да присъдите понесените по делото разноски, включително заплатения адвокатски хонорар, защото е постановено при съществено нарушение на административно производствените правила, е постановено при неспазване на установената форма и при нарушаване на материалния закон, решение Ц-17 е

немотивирано, което е основание за отмяната му, решение Ц-17 противоречи на целите на закона, Решение Ц-17 е издадено в пряко нарушение на императивните правила на ЗЕ, ЗЕВИ и Наредбата, без да се съобразява със закрепените в ЗЕВИ права на производителите на енергия от възобновяеми източници. Административният орган е издал акт, който противоречи на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно уведомен, се представлява лично от управителя и адв. Й., с пълномощно по делото. Представени са писмени бележки. Претендирай сторените по делото разноски.

Ответникът - редовно уведомен, представлява се от юрк. Р., с пълномощно по делото и юрк. М. с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – [фирма]- редовно уведомена се представлява от юрк. А., с пълномощно по делото.

Заинтересованата страна - [фирма] – редовно уведомена, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – ФОНД [фирма] – редовно уведомена, не изпраща представител.

Явяват се вещите лица Г. Д. Б. и К. Н. Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е производител на електрическа енергия от възобновяем източник под 5 MW (биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци с комбиниран цикъл). Предмета на търговска дейност на [фирма] бил посредничество и представителство на български и чуждестранни физически и юридически лица, придобиване, развитие, строителство, отдаване под наем, лизинг и продажби на недвижимо имущество, проектиране, изграждане, експлоатация, поддръжка на машини и съоръжения в областта на електропроизводството, производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, търговия и пренос на електрическа енергия, търговия със зелени сертификати и емисии, инженерни дейности и технически консултации и др., както и всички други незабранени дейности, а за тези с разрешителен режим - след снабдяване със съответното разрешение или лиценз.

Жалбоподателят притежава и експлоатира електрическа централа „Б. Е. Е.-С.“, работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с местонахождение ПИ 061057, местност „Кутлата“, землището на [населено място], [община]. Електрическата централа на. Електрическа централа „Б. Е. Е.-С.“ е въведена в експлоатация с разрешение за ползване № СТ-05-1888/28.10.2013 г. на строеж „Електрическа централа за производство на

електроенергия чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл”.

На 02.05.2012 г. жалбоподателят е сключил договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа на [фирма] № [ЕГН].

На 30.09.2013 г. жалбоподателят сключил с „Е. България Е.“ АД договор за достъп до електроразпределителната мрежа на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници при общи условия № 31300001 85.

На 10.10.2013 г. жалбоподателят сключил с [фирма] договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 1085/10.10.2013 г.

Притежаваната от жалбоподателя електрическа централа е с комбинирано производство, работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци. Централата на Жалбоподателя е присъединена към електроразпределителната мрежа, собственост на „Е. България Е.” ЕАД. [фирма] е сключило с [фирма], договор за изкупуване на електрическа енергия на 10.10.2013 г., който, в съответствие с чл. 31, ал. 2, т. 1 от ЗЕВИ е със срок на действие от 20 години и към настоящият момент е в сила. Цената за изкупуване съгласно чл. 5, ал. 1 от Договора за изкупуване и чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ е определена от Комисията за енергийно и водно регулиране („КЕВР”) преференциална цена, действаща в конкретния случай. Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 4 във връзка с чл. 31, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи. Към датата на сключване на Договора за изкупуване в сила е било Решение Ц-19 28.06.2013 г., съгласно т. 28 от което приложимата за централата на жалбоподателя цената е била в размер на 277.39 лева./МВтч. Тази цената е актуализирана с Решение Ц-9 от 01.07.2018 г., което решение е оспорено от жалбоподателя, по негово твърдение, не е влязло в сила. Съгласно оспорената част от диспозитива на Решение Ц-17 (IX.2) за централата на жалбоподателя била определена цена от 294,45 лв./МВтч. Цената била определена при неправилно изчислен коефициент, при неправилни изходни данни и била по-ниска от цената, която би следвало да бъде определена за настоящия ценови период.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок и при наличие на правен интерес от оспорването, изводим от следното:

Решение Ц-17 е административен акт, издаден от КЕВР на основание чл. 32, ал. 1, 2 и 4 от Закона за енергията от възобновяеми източници („ЗЕВИ“), чл. 22 от Наредба № 1 от 14.03.2018 г. за регулиране на цените на електрическата енергия („Наредбата“) и чл. 21, ал. 1, т. 86 от Закона за енергетиката („ЗЕ“).

Като административен акт на КЕВР, Решение Ц-17 подлежи на обжалване съгласно чл. 13, ал. 9 от ЗЕ във връзка с чл. 133 и сл. от АПК пред компетентния

административен съд, в случая - Административен съд - София град.

С Решение Ц-17 КЕВР определя актуални цени за изкупуване от производители на енергия от възобновяеми източници за точно един, конкретно посочен период 01.07.2019г. - 30.06.2020г., като се определя и премия по смисъла на ЗЕ с оглед въведените в закона изменения. По този начин за адресатите на административния акт се създават права и задължения, както и непосредствено се засягат техни интереси. Решение Ц-17 представлява индивидуален административен акт съгласно легалната дефиниция.

Допустимостта на настоящата жалба се обосновава и с изискванията на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО. В чл. 37, ал. 16 от Директивата е указано, че решенията на регулаторните органи са напълно мотивирани и обосновани и подлежат на съдебен контрол, а съгласно ал. 17 на същия член се изисква от държавите-членки да гарантират, че на национално равнище съществуват подходящи механизми, съгласно които всяка страна, засегната от решение на регулаторния орган, има право да обжалва пред орган, който е независим от заинтересованите страни и от което и да е правителство. Тези изисквания на цитираната Директива са въведени в ЗЕ съгласно § 1 а от Допълнителните разпоредби на ЗЕ.

Разгледана по същество, жалбата се явява не основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Според жалбоподателя, при постановяване на процесното решение КЕВР не е спазила процесуалните правила, тъй като не е проведено открито заседание, на което да бъде обсъден докладът, каквото е изискването на чл. 47 от НРЦЕЕ, а е приет направо проектът на решение. В този смисъл, жалбоподателят твърди, че непровеждането на открито заседание е сериозно нарушение на Закона за енергетиката (ЗЕ) и на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ).

Неправилно жалбоподателят твърди, че процесното решение е прието в нарушение на процедурата, залегнала в НРЦЕЕ. В тази връзка, по отношение на твърденията на жалбоподателя за неспазване на чл. 47 от НРЦЕЕ следва да се има предвид, че наредбата не съдържа процесуални норми по отношение на производствата за определяне на преференциални цени по Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. В този смисъл същото не попада в обхвата на нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, хипотезата на която изисква наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт. Чл. 14, ал. 1, предл. 3 от ЗЕ предвижда КЕВР да провежда процедура за обществено обсъждане със

заинтересованите лица по въпроси от обществена значимост за развитие на енергийния сектор, каквото е проведено в настоящото производство. Административното производство пред КЕВР се е развило с участие на заинтересованите страни в производството по издаване на оспорваното решение. След проведеното на 06.06.2019 г. обществено обсъждане на доклад за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, в установения 14-дневен срок, в КЕВР са постъпили писмени предложения и възражения от заинтересовани лица, които, обратно на твърденията на жалбоподателя, са разгледани и подробно обсъдени от Комисията.

На следващо място неправилно жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на чл. 26, ал. 1 от АПК, тъй като не е бил уведомен за започване на административното производство. Жалбоподателят е изложил невярна фактическа обстановка, като е посочил в т. 3.1.4 от жалбата си, че на 06.06.2018 г. на интернет страницата на КЕВР е публикувано съобщение, че на същия ден (06.06.2018 г.) ще се проведе обществено обсъждане на проекта на решение.

В тази връзка съдът взе предвид, че на 27.05.2019 г. на интернет страницата на Комисията е публикувано съобщение, че на 06.06.2017 г. от 10.00 часа в сградата на КЕВР, [улица], ет. 4 ще се проведе обществено обсъждане на проект на решение относно определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници и актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса. Видно от представената административна преписка, мотивите, залегнали в публикувания за обществено обсъждане със заинтересованите лица проект на решение, са идентични със съдържанието на изготвения доклад с вх. Е-Дк-290 от 21.05.2019 г., съдържащ анализ на данните, свързани с определянето на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници и актуализирането на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса, приет с решение по Протокол № 84 от 27.05.2019 г. от КЕВР.

Видно от представения с административната преписка Протокол от 06.06.2019 г. след проведеното в изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗЕ обществено обсъждане, на което е присъствал и жалбоподателят, в установения срок по чл. 14, ал. 3 от ЗЕ са постъпили становища от заинтересованите лица, които подробно са описани и обсъдени в мотивите на оспореното решение, включително и постъпилото с писмо с вх. № Е-12-00-270 от 14.06.2019 г. в КЕВР становище от [фирма], обсъдено в мотивите. Видно от представената административна преписка, както и от изложеното в жалбата, в производството по издаването на оспорения акт е дадена възможност за участие на заинтересованите страни в повече от една от формите, предвидени в чл. 69, ал. 1 от АПК, а именно участие в обществено обсъждане, представяне на писмени становища и възражения. В жалба е посочено, че жалбоподателят, представляван от управителя, е взел участие в общественото обсъждане, както и че е представил в писмен вид своето становище в предоставения 14-дневен срок. Предвид горното, неоснователни се явяват твърденията на жалбоподателя, че при постановяване на процесното решение незаконосъобразно са ограничени процесуалните му права, както и че са нарушени както специалните, така и общите административнопроцесуални правила.

Неверни са изводите на жалбоподателя по отношение на твърдяната за липса на мотиви към процесното решение. Видно от неговото съдържание, същото е

издадено в предвидената от закона форма, тъй като съдържа изброените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити: наименование на органа, който го издава, наименование на акта, адресат, фактическите и правни основания за постановяване на решението, разпоредителна част, определяща правата и задълженията, начин и срок на изпълнение, срок и начин на обжалване и е подписано от председателя на колективния орган. В този смисъл нормативно установената форма за издаване на решението е спазена, а доводите за липса на такава са неоснователни.

На следващо място, видно от мотивите към решението, КЕВР подробно е обсъдила възраженията на дружеството жалбоподател. Следва да се има предвид, че според изискването на чл. 35 от АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъждане на възраженията и обясненията на заинтересованите страни. Това изискване обаче не означава, че възраженията и обясненията на страните задължително следва да бъдат отразени в мотивите на административния акт, заедно с аргументи защо не се приемат. По аргумент от чл. 59, ал. 2 от АПК, никъде не е посочено, като задължителен реквизит отразяването на възраженията на заинтересованото лице и излагане на мотиви защо тези възражения не се приемат, поради което е недопустимо цитираната правна норма да бъде допълвана по тълкувателен ред (Решение № 7121 от 01.06.2009 г. на ВАС по адм. дело 21/2009 г., VI отд.). Необсъждането на всички конкретни възражения не може да е нарушение на производствените правила от вида на съществените, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства. Съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коэффициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно:

разходите за суровини за производство на енергия:

разходите за горива за транспорта:

разходите за труд и работна заплата.

Останалите ценообразуващи елементи са определени в Решение № Ц-19 от 28.06.13 г. на КЕВР в частта му по раздел 1.28, когато за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя. Решение № Ц-19 от 28.06.13 г. в посочената част е влязло в законна сила, поради което цената и съответните ценообразуващи елементи не могат да бъдат променяни в тази връзка така в Решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851 от 2017 г. ВАС е посочил.

Вещите лица в констатациите, съдържащи се в изготвените и приложени по делото съдебна техническо-икономическа експертиза (СТИЕ) и допълнителна съдебна техническо-икономическа експертиза, потвърждават правилното изчисление на коефициента от КЕВР.

Коефициентът е изчислен като произведение на елементите, посочени в ал. 5 на чл.32 от ЗЕВИ. Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност. На определената нова

стойност се изчислява нов относителен дял в процент, който се умножава с общия коефициент на изменението и получената стойност се отнася към общата стойност на ценообразуващите елементи - необходимите годишни приходи (НГП), съгласно чл. 10 от НРЦЕЕ.

За определяне на преференциалната цена, която е в сила за дълъг период от време се установява нетната настояща стойност на необходимите годишни приходи за периода на действие на определената преференциална цена, чрез дискотиране на отделните ценообразуващи елементи с дискотков фактор равен на нормата на възвръщаемост. Следователно е правилен подхода при който коригираните стойности на ценообразуващите елементи се отнасят към необходимите годишни приходи с оглед определяне на относителните дялове.

За определяне на преференциалната цена сумата на дискотираните ценообразуващи елементи се отнасят към нетното количество електрическа енергия, което също е дискотирано.

Изчисленият от жалбоподателя в жалбата коефициент по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ е необективен, тъй като е определен на база индивидуалните разходи на неговото дружество-производител на електрическа енергия, в конкретния случай на [фирма], което е в противоречие с изискванията, цените да се правят по групи производители, а не на база индивидуалните горивни характеристики на дадена електрическа централа (ЕЦ), обратното би означавало автоматично нарушение на чл. 23, ал. 4 и ал. 5 от ЗЕ.

В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, коефициентът отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 (разходите за суровини за производство на енергия, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата), като в нормативната база никъде не е посочено, че с него следва да се актуализира преференциалната цена като математическо действие от вида на :

$C_p = K \cdot C_{p-1}$ където;

C_p — актуализирана преференциална цена за следващ ценови период;

K — коефициент, изчислен по реда на чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ;

C_{p-1} — преференциална цена, прилагана през предходния ценови период.

Поради, което следва, че констатацията и изложената теза на вещото лице не е свързано със законовите изисквания и не почива на установените норми при ценообразуването.

СТИЕ и допълнителната СТИЕ в частите, в които се разглеждат различни ценови решения от процесното съдът не кредитира, защото Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР в частта му по раздел 1.28 е влязло в законна сила. В законна сила са влезли и последващите актуализации на цената за тази група производители, извършени през 2014 г. и 2015 г., а именно:

Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г., в частта по т. И.2 (необжалвано)

Решение № Ц-24 от 30.06.2015 г., в частта по т. 1У.3 потвърдено с Решение № 5569 от 08.08.2016 г. по адм. дело № 7950 от 2016 г. на АССГ,

оставено в сила с Решение № 13415 от 07.11.2017 г. на ВАС по адм. дело № 11306 от 2016 г., а Решение № Ц-9 от 01.07.2018 г. на КЕВР в частта му по т. 1X.2 е оставено в сила от АССГ с Решение № 5502 от 13.09.2019 г. по адм. дело № 8035 от 2018 г. като съдебното заседание пред ВАС е насрочено за 29.10.2020 г.

На следващо място необосновано се включват и допълнителни ценообразуващи елементи като: брой персонал и топлинна енергия, а този факт не кореспондира с разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЕВИ.

Вещите лица са анализирали обекта на жалбоподателя, но не и групата производители, чиято цена се оспорва, което е в противоречие с изискванията, цените да се правят по групи производители, а не на база индивидуалните характеристики на дадена електрическа централа.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че КЕВР не е извършила анализ по отношение на разходите за суровина.

По отношение на подхода за определяне на цената на суровината, в мотивите към процесното решение е представен детайлен технико-икономически анализ на цената на отпадната суровина, на база предоставени фактури за реални разплащания, коефициенти за превръщане от 1 неплътен кубически метър капаци на плътен кубически метър и от плътен кубически метър на тон на база коефициентите.

Възприетите в решението стойности на разходите се обосновават не само от платежни документи, издадени на производител на електрическа енергия от разглеждания тип биомаса в Р България, но и от извършен пазарен анализ на дървесните остатъци в региона на Р. и експертна оценка на разходите.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя относно факта, че е неясно дали се актуализират цените, утвърдени с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, или актуализираните им стойности по Решение № Ц-9 от 01.07.2018 г. на КЕВР. Правилата за ежегодното актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, са регламентирани в чл. 32, ал. 4-8 от ЗЕВИ. В тази връзка съответната утвърдена преференциална цена се актуализира на база актуализираната през предходната година стойност на ценообразуващите ѝ елементи. Този факт се потвърждава и от отговорите на вещото лице, което в открито съдебно заседание посочва, че от Финансовия модел става ясно, че е актуализирана цената по предходното решение, а именно - Решение № Ц-9 от 01.07.2019 г., в частта по т. 1X.2.

По отношение на заложената в изчислителния модел калоричност от 2 600 ккал/кг, следва да се има предвид, че тази стойност съответства на допустимите осреднени нива на влажност на суровината, които следва да бъдат заложен в изчислителния модел. В тази връзка, неотнормирани са изложените от жалбоподателя доводи, че в ползваната от него суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, има водно съдържание (влажност) около 50%, а енергийната калоричност е около 1800 ккал/кг.

Следва да се има предвид, че при заложените влажност и калоричност, които не отговарят на конкретните такива, дружеството е в състояние чрез последващо изсушаване да достигне до параметрите, заложен в модела. Предвид това,

въпрос на управленско решение и анализ „разходи - ползи“ е използването на подобни решения, с оглед увеличаването на производителността и намаляване на разходите. След изследване на подобни инсталации, изградени в Европейския съюз е установено, че част от парата се използва за изсушаване, за да се подобрят работните и горивните характеристики на биомасата от дървесни остатъци. Инсталации без изсушаване на биомасата, при които инвестиционните разходи са по-ниски, са пригодени единствено за горене на сух индустриален дървесен отпадък като талаш, стърготини и прах от шлифоване. В тази връзка посочените в експертизата три броя заводски електрически централи, които ползват като суровина талаш и др. подобни, не могат да бъдат използвани за целите на сравнителен анализ, който да бъде взет предвид при определяне на разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса. На практика изчислителният модел представлява по същество регулаторна норма, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на експлоатация, при спазване на заложените параметри в него. Той не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталираната мощност.

Разходите за дробене на отпадъка на дървесен чипс, преди доставката до енергийния обект, са определени в размер на 15 лв./тон. Посочената стойност е определена въз основа на данни за този вид разходи от производител на електрическа енергия от разглеждания тип биомаса в Р България.

В тази връзка е извършена и корекция на коефициента на полезно действие на първично вложената енергия в цикъла от 30% на 24%, въз основа на справочни данни за комбинирано производство на електрическа енергия от биомаса с котел за директно изгаряне с диетермично масло за термотрансферен флуид (U.) и ОЯС турбогенератор (Т.).

В тази връзка, след разпита на вещото лице в проведеното открито заседание, се установи, че коефициентът на полезно действие ще се повиши, ако бъде ползвала суровина с нисък процент влажност, което както е изложено по-горе, отново зависи изцяло от управленските решения на производителя.

По отношение на възраженията за приетата от КЕВР средна годишна продължителност на работа на инсталации с директно изгаряне от 7 000 часа, следва да се има предвид, че цените не се определят за конкретна електроцентрала, както се опитва да докаже жалбоподателят, а за група такива, поради което КЕВР обосновано е приела среден размер на стойностите на съответните ценообразуващи елементи.

Изложените нарушения на материалния закон по съществото си попадат в

полето на преценка на КЕВР по целесъобразност и с тях не може да се обоснове нарушение на която и да е норма от ЗЕ, ЗЕВИ или НРЦЕЕ. В подкрепа на този извод е и изложеното от самия жалбоподател, че в жалбата няма посочена нито една нарушена нормативна разпоредба, от действащото материално право, уреждащо обществените отношения в областта на енергетиката. Видно както от процесното решение, така и от предходните такива логиката на законодателя е да се определя цена за цялата група

производители, а не цена за отделните централи като се отчитат спецификите на всеки един производител. В тази връзка се явяват необосновани и оплакванията на жалбоподателя, че конкретно по отношение на неговата електроцентрала били необходими повече суровини за производството на 1 МВ електрическа енергия. Посоченият аргумент е както несъстоятелен с оглед целта на закона, така и неправилен по отношение преценката за законосъобразност, тъй като същият е свързан с конкретни управленски решения на собственика на електрическата централа и икономически факти, които не подлежат на преценка в настоящото производство.

Горните изводи се потвърждават и от изводите на вещото лице в приетата по делото съдебно-техническа експертиза, в която е посочено, че е работено единствено по представени от жалбоподателя фактури и платежни документи и др., т.е. установени са факти и обстоятелства, релевантни единствено по отношение на жалбоподателя, но не и за групата производители.

Предвид всичко гореизложено, се обосновава извод, че с постановеното Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. в частта му по т. 1X.2, КЕВР е спазила целта на закона.

Ръководен от гореизложеното съдът стигна до извода, че при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административно- производствените правила, които да го опорочават. Решението е постановено от специализирания регулаторен държавен орган в рамките на законовата компетентност на КЕВР, при спазване на всички приложими материалноправни разпоредби, правилно установяване на заложените в предходни решения на Комисията стойности, както и при пълно съобразяване с целта на закона, поради което същото да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

Предвид изложеното, следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за изплащане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, държавна такса и възнаграждение за вещите лица, следва да бъде отхвърлена, а тази на ответника и заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение - да бъде уважена в минимален размер.

Предвид изложеното, Административен съд София- град, трето отделение, 71-ви състав, на основание чл. 172, ал.2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление в [населено място] 1000, район Т., [улица], ет.

6, представлявано от управителя Н. П. Я., чрез пълномощника адв. М. Д. Л. – Е., АК-П., със служебен адрес за получаване на призовки и съобщения: [улица], ет. 1, С. 1000, Адвокатско дружество Си Ем Ес К. М. Набаро О. ЛЛП - клон България / Д. У., срещу: Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление в [населено място] 1000, район Т., [улица], ет. 6, представлявано от управителя Н. П. Я., да заплати на КЕВР, сумата в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултскоко възнаграждение и да заплати на Н., сумата в размер на 100 лв., също представляваща юрисконсултскоко възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: